

Podle mytologie stvořil Nísyros bůh moře Poseidon. Po bitvě s Titány pronásledoval k nedalekému ostrovu Kós obra Polyvota, na kterého měl obzvláště spaden. V návalu vzteku zaryl do ostrova svůj trojzubec a vyrval z něj kus země, kterým po Titánovi mrštil. Hora, ze které

se stal Nísyros, Polyvota zavalila a uvěznila na mořském dně. Občas je však slyšet, jak si obr pod ostrovem vzdychne. Musel to být opravdu mocný Titán – když si koncem devatenáctého století povzdechl naposledy, vyletěl mrak sopečného popela a plynů do výšky několika kilometrů!

56 www.lideazeme.cz

Skutečný vznik ostrova je možná ještě dramatičtější než starořecké mýty. Také u něj stály mocné síly, ale tak nepředstavitelné, že by na ně byl i Poseidon krátký. Celé to začalo někdy před sto padesáti tisíci lety. Během silných explozí se sopečný kužel vynořil nad hladinu a následné výlevy lávy se postaraly, aby pod mořem zase nezmizel. Vylilo se při nich tolik vyvěřelin, že vytvořily horu tyčící se téměř sedm set metrů nad hladinu Egejského moře. Dnešní kaldera, tedy sopečný kráter ve středu ostrova, je však ještě mnohem mladší. Je mu něco mezi pětadvaceti a pětadvaceti tisíci lety, takže je z geologického hlediska úplným mládíčkem. Jeho dno, sopečné údolí Lakkio, je pouhých sto či dvě stě metrů nad mořem. Stěny kráteru se však zdvihají ještě o více než čtyři stovky metrů výš. Celý Nísyros má průměr kolem osmi

kilometrů a samotný kráter z toho zabírá asi polovinu. Pro lidi tu tedy opravdu moc místa nezbyvá.

Zdroj: Lidé a Země, 07/2010, ročník 59, str. 56-57